

## Mijn commentaar m.b.t. de consultatie 'Wet voorstel Wet werkelijk rendement box 3'

Het plan van een vermogenswinstbelasting in combinatie met een vermogensaanwasbelasting is een soort 'nageboorte' uit de box 3 wetgeving, welke in 2001 is geïntroduceerd, welke berust op belasting van een fictief rendement. Dit blijkt de laatste jaren keer op keer met succes in beroep en cassatie te worden bestreden als strijdig met het eigendomsrecht.

Zo eenvoudig als de box 3 regels waren in de aanvang en tot enkele jaren geleden, zo ingewikkeld is het plan voor een Wet werkelijk rendement box 3. In plaats van terug te keren naar een simpele vermogensbelasting zoals die functioneerde tot 2001, is gekozen voor een complexiteit, welke fiscaal adviseurs al doet watertanden. Als het werkelijk rendement wordt belast, ontstaan forse administratieve lasten en advieskosten. Over wat aftrekbaar is, zal menig dispuut met de fiscus ontstaan, met een stroom aan bezwaar- en beroepszaken tot gevolg. De ambtelijke kosten van de Belastingdienst zullen sterk stijgen.

Zeer teleurstellend van het voorstel 'Wet voorstel Wet werkelijk rendement box 3' is een zeer sterke verzwaring van belastingheffing op vermogen. Momenteel is alleen het rendement belast. In het nieuwe stelsel wordt de belastingdruk op vermogen flink verzwaard, omdat niet alleen rendement wordt belast maar ook waardevermindering.

Dit plan tot verzwaring van de belastingheffing op vermogen, wordt niet gedragen door de gemiddelde burger in ons land. Er is niet eerder een publiek debat, noch een fundamenteel politiek debat over gehouden. Het plan komt als een donkere donderwolk 'koud op het dak' onverwacht uit de lucht vallen.

Spaargeld is meestal de basis en beleggingen is er voor grotere vermogens. Beleggen in effecten en onroerend goed, doet men doorgaans pas na de opbouw van klein kapitaaltje spaargeld. Spaargeld pleegt niet of nauwelijks compensatie te bieden voor inflatie. Toch wordt de schamele rente (in vergelijking met de inflatie) al boven € 57.000 spaargeld p/p belast. Dit is heel onredelijk, want zo'n relatief klein bedrag is nodig als reservegeld voor onverwachte uitgaven en overigens voor opbouw van of gebruik als extraatje bij een oudedagsvoorziening. Een vrijstelling van € 100.000 per persoon zou het sparen sterk bevorderen en te snel risiconemen door te gaan beleggen, voorkomen.

Een groot bezwaar is het belasten van prijsstijging die samenhangt met inflatie. Daarom een voorbeeld aan de hand van bestaande cijfers over de huizenmarkt. In dit voorbeeld wordt ervan uitgegaan dan een vrijstelling al opgebruikt is. Iemand heeft in 2000 een tweede huis gekocht voor de verhuur voor een koopsom van € 172.000 en een jaarhuur van ongeveer 5% van de waarde. In 2021 is de waarde gestegen tot een bedrag van € 386.000. De waardevermindering bedraagt € 214000, ofwel 124%. De consumentenprijzen zijn in dezelfde periode gestegen met 62,7%. De prijs van de woning zou € 279.845 moeten zijn om de inflatie goed te maken.

Stel het huis wordt eind 2021 verkocht en de waardevermindering belast met 35% vermogensaanwasbelasting. Dat betekent € 74.900 box 3 belasting. Er resteert na belasting een opbrengst van € 311.100. Dat betekent een surplus boven de inflatie van slechts € 31.255. Als jaarlijks € 1.488 of meer aan onderhoudskosten is besteed, hetgeen eerder meer zal zijn dan minder, dan is de vermogensaanwas per saldo nauwelijks voldoende geweest om de geldontwaarding bij te benen. Als de werkelijke onderhoudskosten meer zijn geweest, dan onttrekt de vermogensaanwas ten onrechte een hap uit de aanwas die bedoeld is als compensatie voor geldontwaarding. Dit geldt des te meer als € 72.000 van de aankoop uit het jaar 2000 met een hypothecaire lening gefinancierd is geweest en de rente bijvoorbeeld gemiddeld € 3.000 per jaar is geweest. Dit is onredelijk als men bedenkt dat men beheer van een verhuurde woning niet zonder zorgen is.

Bovendien is een groot bezwaar van vermogensaanwasbelasting dat als men voor eenzelfde bedrag (€ 386.000 in dit geval) een ander huis wil kopen, men een financieringsgat heeft van liefst € 74.900. Het gat is zelfs nog groter omdat na aankoop van een ander huis 10,4% overdrachtsbelasting betaald moet worden.

Conclusie: de belegger moet na een huizenaankoop liefst niet meer verkopen, om te voorkomen dat zijn/haar vermogenspositie sterk verslechtert. Geconstateerd kan worden dat vermogensaanwasbelasting leidt tot vermijdingsgedrag. Vermijden van de box 3 aanwasbelasting zou ook kunnen door te opteren voor een BV. Na een verkoop kan gebruik gemaakt worden van de herinvesteringsreserve om belastingheffing te voorkomen.

De jaarlijkse vermogenswinstbelasting op andere beleggingen, zoals effecten, zal er dikwijls toe leiden dat beleggers aan het eind van het jaar een portie effecten gaan verkopen als zij zien aankomen dat er een aanslag vermogenswinstbelasting zal worden opgelegd. In de Verenigde Staten leidt dat nogal eens tot dalende beurskoersen aan het eind van het jaar.

Voor spaarders en beleggers die hun best doen een goede oudedagsvoorziening op te bouwen, is de vermogenswinst- en vermogensaanwasbelasting een heel slechte zaak.

De vermogensaanwasbelasting op onroerend goed vergt een jarenlange administratie van investeringen, waaronder ook groot onderhoud valt. In principe moeten alle meerjarige (dus te activeren) lasten, als investering tijdens de hele duur van de eigendomsperiode worden aangetoond. Dit is niet alleen heel bewerkelijk, maar ook kostenverhogend, omdat men hiervoor dikwijls experts zal inhuren.

Vermogensverliezen (door sommigen vermogensafwas genoemd) dienen – hoe dan ook – tot 3 jaar terug en onbeperkt in de toekomst verrekenbaar zijn. Het na afloop van een jaar verrekenbare bedrag zal op de aanslag vermeld moeten worden.

Waarom moet het de burger zo moeilijk worden gemaakt een financiële buffer en vermogen voor de oude dag op te bouwen? Met welke ratio zou men de burger afhankelijk willen maken van banken (geblokkeerd banksparen) en levensverzekeringsmaatschappijen (lijfrente opbouwen)? Het is algemeen bekend dat bank en verzekeraars misbruik maken van aftrekbaarheid van jaarlijkse inleg, en slechts een bescheiden rendement bieden.

**Eindconclusie.** Een bijgewerkte versie van de oude **vermogensbelasting** van voor 2001 werkt **neutraler** uit en is **veel eenvoudiger toe te passen zonder rompslomp voor de belastingplichtige en simpel qua aanslagregeling voor de Belastingdienst**. Het in consultatie gebrachte plan is veel te gecompliceerd in de uitvoering voor zowel de belastingplichtige als de Belastingdienst. Er zullen erg veel bezwaar- en beroepsprocedures uit voortkomen. Daarbij is het grootste bezwaar dat vermogensopbouw zeer nadelig wordt beïnvloed in vergelijking met het oude box 3 stelsel. Hoe dan ook moet worden afgezien van een systeem van vermogenswinst- en vermogensaanwasbelasting. Indien er toch voor wordt gekozen zal het tarief fors omlaag moeten met hogere vrijstellingen. De burger moet niet gehinderd worden in het verkrijgen van compensatie voor geldontwaarding. Een gematigde vermogensbelasting oude stijl zou dat mogelijk moeten maken. Daarbij dienen ouderen extra vrijstelling te moeten krijgen, omdat zij zonder arbeidsinkomen met soms maar een gering pensioentje, van hun kapitaaltje vele jaren moeten zien rond te komen. Ook box 3 kende tot enkele jaren geleden zo'n extra vrijstelling. Pensioenen zijn veel in geldswaarde achteruitgegaan. Gepensioneerden moeten daarom extra mild behandeld worden in een vermogensheffing.

Tot slot wordt ook gepleit voor speciale vrijstellingen voor eigenaren van rijksmonumenten en beschermde landgoederen.

